

शास्त्रोपस्कृतशब्दसुन्दरगिरः शिष्यप्रदेशागमा

विख्याताः कवयो वसन्ति विषये यस्य प्रभोर्निर्धनाः ।

तज्ज्ञाद्यं वसुधाधिपस्य मुधियो ह्यर्थं विनापीश्वराः

कुत्स्याः स्युः कुपरीक्षका हि मणयो यैरर्थतः पातिताः ॥ २१८० ॥

Wenn berühmte Dichter, die eine schöne Sprache mit Ausdrücken im Schmucke der Gelehrsamkeit führen und im Besitze von Lehren sind, die Schülern überliefert zu werden verdienen, im Lande eines Fürsten in Armuth leben, so zeugt dieses von der Stumpfheit des Herrschers, da gelehrte Männer auch ohne Geld grosse Herren sind: zu tadeln sind ja Abschätzer, durch deren Schuld Edelsteine im Preise sanken.

शिवरिणि क्व नु नाम कियच्चिरं किमभिधानमसावकरोत्तपः ।

तरुणि येन तवाधरपाटले दशति विम्बफलं प्रकशावकः ॥ २१८१ ॥

Wie heisst die Busse und auf welchem Berge und wie lange vollzog sie der junge Papagei, dass ihm vergönnt ist in eine Vimba-Frucht, roth wie deine Lippen, o Jungfrau, zu beissen?

शिरः शर्वं स्वर्गात्पश्रुपतिशिरस्तः नित्तिधरं

महतीधाडुतुङ्गाद्वनिमवनेश्चापि जलधिमम् ।

अथो ऽथो गङ्गेयं पदमुपगता स्तोकमथ वा

विवेकधृष्टानां भवति विनिपातः शतमुखः ॥ २१८२ ॥

Vom Himmel auf Īiva's Haupt, von Īiva's Haupt auf einen Berg (den Himālaja), vom hohen Berge auf die Erde und von der Erde in's Meer: ganz allmählich gelangte diese Gangâ zu einer immer tieferen Stelle; der Sturz derer aber, die um die richtige Einsicht gekommen sind, ist ein plötzlicher und jäher.

शिरसा विधृता नित्यं स्नेहेन परिपालिताः ।

केशा अपि विरज्यन्ते निःस्नेहाः किं न सेवकाः ॥ २१८३ ॥

Selbst Haare, die man doch stets auf dem Haupte trägt (hoch in Ehren hält) und mit Liebe (Oel) pflegt, entfärben sich (verlieren die Anhänglichkeit), wie sollten dieses nicht Diener thun, wenn sie nicht mit Liebe behandelt werden?

2980) BHARTR. 2, 12 BOHL. 8 HAEB. 14 lith.

Ausg. I. 15 lith. Ausg. II. und GALAN. a. शिष्याः प्रदे°, शिष्योपदेशागमा. c. कवयो st. मुधियो, प्यर्थं st. ह्यर्थं. d. कुत्साः; कुपरीक्षकैर्हि, कुपरीक्षका न und कुपरीक्षकैर्न st. कु° हि; अर्थतः und अर्थतः, पातिताः.

2981) KUALAJ. 111, b (90, b).

2982) BHARTR. 2, 10 BOHL. lith. Ausg. II. 9

lith. Ausg. I. 12 GALAN. a. शर्वं, स्वर्गात् (auch स्वर्गं) पतति शिरसस्तत्तिन्तिधरं (शिरसस्तः ति°, शिरसस्तत्ति°). c. अथो (nur ein Mal) गङ्गा सेयं, अथो गङ्गात्पदं, अथुना st. अथ वा. d. शतमुखैः; die Scholl.: शतमुखः = शतधा.

2983) PANKAT. I, 94.